

Період з 2014-2020 року повинен стати ключовим у реалізації довготермінових стратегій забезпечення сталого розвитку та удосконалення системи вищої освіти України, визнання її у європейському і світовому просторі в контексті забезпечення якості.

Список використаних джерел:

1. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII // Відомості Верховної Ради України, 2014 рік.
2. Про вищу освіту: Закон України від 17.01.2002 № 2984-III // Відомості Верховної Ради України, 2001 рік, №20.

Напрями вдосконалення вищої освіти в Україні

Патентна Н.С., студент ННПП НАВС

Розвиток і вдосконалення системи вищої освіти в Україні передбачає високу якість навчання й виховання студентської молоді, кращу теоретичну і практичну підготовку майбутніх спеціалістів до професійної діяльності, всебічний розвиток їх духовних та фізичних сил, формування національної самосвідомості.

Реформування і модернізація освіти повинні розглядатись як важлива суспільна проблема, оскільки сфера освіти є посередником між особистістю, суспільством і державою, реально впливає на гармонізацію їх відносин [1].

Головна колізія української системи освіти полягає на сьогодні у відірваності освітньої галузі від потреб країни. Саме на вирішення цієї проблеми повинна бути спрямована модернізація української освіти.

Реформування сфери освіти в Україні не можна схарактеризувати як поступове, етапи реформи були розмитими у часі, накладалися один на один, що значною мірою призвело до нагромадження цілей реформування й модернізації освіти, їхньої непослідовності і при цілком правильній постановці важкими для виконання.

Важливим етапом реформування освіти в Україні було прийняття Указу Президента України про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року, яка на основі аналізу сучасного стану розвитку освіти визначає мету, стратегічні напрями та основні завдання, на виконання яких має бути спрямована реалізація державної політики у сфері освіти.

Розроблення Національної стратегії зумовлено необхідністю кардинальних змін, спрямованих на підвищення якості і конкурентоспроможності освіти в нових економічних і соціокультурних умовах, прискорення інтеграції України у міжнародний освітній простір.

Триває виконання Державної цільової соціальної програми «Шкільний автобус», а також державних програм, спрямованих на роботу з обдарованою молоддю, інформатизацію та комп'ютеризацію загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладів, забезпечення таких закладів сучасними технічними засобами навчання з природничо-математичних та технологічних дисциплін, упровадження інформаційних і комунікаційних технологій в освіті та науці тощо [2].

Щодо міжнародної співпраці, то в Україні використовують всі можливості для обміну викладачів та студентів, розбудови міжнародних

програм поєднання викладання та науково-дослідницьких робіт. Основними перешкодами в цьому напрямі залишається недостатній рівень володіння іноземними мовами та брак коштів для підтримки програм навчання за кордоном. В Україні існує проблема щодо фінансування міжнародних програм навчання студентів та молодих науковців, підвищення їхньої мобільності, хоча такі заходи є невід'ємною частиною програм нової європейської політики сусідства та партнерства. Розуміння та широке використання англійської мови, на думку європейських експертів, може стати вагомою перевагою щодо амбіцій України в Європі та зростання іноземних інвестицій в Україні.

Для оцінки реформування й модернізації вищої освіти велике значення мають контакти вищих навчальних закладів із зовнішніми організаціями та приватними бізнес структурами.

Модернізація структури вищої освіти передбачає запровадження, трьохциклової системи освіти (бакалавр - магістр - доктор філософії). Щоправда, навколо питання про підготовку на третьому циклі - доктор філософії (PhD) - тривають серйозні дискусії. Кінцевий варіант адаптації підготовки фахівців на третьому циклі ще не визначений, проте в умовах сьогодення постає нагальною потребою необхідність ґрунтовного обговорення з науково-педагогічною громадськістю низки проблем щодо запровадження третього Болонського циклу [3].

Отже, глобальний характер сучасної освіти в умовах становлення інформаційного суспільства, який характеризується посиленням інтернаціоналізації, стандартизації, підвищенням вимог до якості освіти, а також внутрішній соціально-економічний імператив зумовлюють необхідність оптимальної модернізації національної системи вищої освіти. З огляду на стратегічні пріоритети розвитку держави (ефективність соціально-економічного реформування, конкурентоспроможність національної економіки, розбудова соціально-правової держави, міжнародне визнання тощо), інтеграція вищої освіти до європейського освітнього простору стає стратегічно обумовленою і закономірною, а реформування її структури – нагальною необхідністю.

Список використаних джерел:

1. Державна Національна програма «Освіта». Україна XXI століття. – К.: Райдуга, 1994. – 61 с.
2. Указ Президента України Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року // від 25.06.2013 року// № 344
3. Андрущенко В.П. Роздуми про освіту: Статті, нариси, інтерв'ю /В.П.Андрущенко // Знання України, 2010 – 670 с.

Болонський процес та євроінтеграція: вища освіта України сьогодні

Михайлюк Л.Г., студент ННІПН НАВС

Науковий керівник: кандидат психологічних наук, доцент *Остафійчук Т.В.*

Одним з основних чинників, котрі реально визначають майбутнє нації, виступає освіта. Завдяки багатом поколінням педагогів в Україні створено міцний фундамент освіти. Розвиток і зміцнення інтелектуального потенціалу української нації - це поштовх не лише для економіки, а й для забезпечення місця в колі цивілізованих народів Об'єднаної Європи.